

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. gruodžio 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 56 straipsnis – Taikymas – Išimtinai vidaus situacija – Direktyva 2000/31/EB – 2 straipsnio a punktas – Sąvoka „informacinės visuomenės paslaugos“ – 3 straipsnio 2 ir 4 dalys – 4 straipsnis – Taikymas – Direktyva 2006/123/EB – Paslaugos – III skyrius (Teikėjų įsisteigimo laisvė) ir IV skyrius (Laisvas paslaugų judėjimas) – Taikymas – 9 ir 10 straipsniai – Direktyva (ES) 2015/1535 – 1 straipsnio 1 dalies e ir f punktai – Sąvoka „paslaugų taisyklė“ – Sąvoka „techninis reglamentas“ – 5 straipsnio 1 dalis – Nepranešimas iš anksto – Galimybė pasiremti – Asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ryšio užmezgimo naudojant išmaniajam telefonui skirtą programėlę veikla – Kvalifikavimas – Nacionalinis reglamentavimas, pagal kurį šiai veiklai taikomas reikalavimas gauti išankstinį leidimą“

Byloje C-62/19

dėl *Tribunalul București* (Bukarešto apygardos teismas, Rumunija) 2018 m. gruodžio 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. sausio 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Star Taxi App SRL

prieš

Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General,

Consiliul General al Municipiului București,

dalyvaujant

IB,

Camera Națională a Taximetriștilor din România,

D'Artex Star SRL,

Auto Cobălcescu SRL,

Cristaxi Service SRL,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai N. Piçarra, D. Šváby (pranešėjas), S. Rodin ir K. Jürimäe,

* Proceso kalba: rumunų.

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė R. Šereš, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Star Taxi App SRL*, atstovaujamos iš pradžių *avocat* C. Băcanu, vėliau – *avocat* G. C. A. Ioniță,
- *Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General*, atstovaujamos M. Teodorescu,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir J. M. Hoogveld,
- Europos Komisijos, atstovaujamos S. L. Kalėdos, L. Malferrari, L. Nicolae ir Y. G. Marinova,

susipažinęs su 2020 m. rugsėjo 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 56 straipsnio, 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką (OL L 204, 1998, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 337), iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB (OL L 217, 1998, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 21 t. p. 8) (toliau – Direktyva 98/34), 1 straipsnio 2 punkto, 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 339) 2 straipsnio a punkto, 3 straipsnio 2 ir 4 dalių ir 4 straipsnio, 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36) 9, 10 ir 16 straipsnių ir galiausiai 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka (OL L 241, 2015, p. 1), 5 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Star Taxi App SRL* ginčą su *Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General* (Bukarešto savivaldybės teritorinis administracinis skyrius, Rumunija, toliau – Bukarešto savivaldybė) ir *Consiliul General al Municipiului București* (Bukarešto savivaldybės taryba) dėl teisinio reglamentavimo, pagal kurį norint užsiimti asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ryšio užmezgimo naudojant išmaniajam telefonui skirtą programėlę veikla reikia gauti išankstinį leidimą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 98/34

- 3 Direktyva 2015/1535 nuo 2015 m. spalio 7 d. panaikino ir pakeitė Direktyvą 98/34; pagal Direktyvos 2015/1535 10 straipsnio antrą pastraipą nuorodos į Direktyvą 98/34 nuo šiol laikomos nuorodomis į Direktyvą 2015/1535.
- 4 Konkrečiai kalbant, Direktyvos 98/34 1 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktą buvo pakeistas identiška suformuluota Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktu.

Direktyva 2000/31

- 5 Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punkte „informacinės visuomenės paslaugos“ apibrėžtos kaip „paslaugos, apibūdintos [Direktyvos 2015/1535] 1 straipsnio [1 dalies b punkte]“.
- 6 Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 2 ir 4 dalys suformuluotos taip:

„2. Valstybės narės negali dėl koordinuojamai sričiai priskiriamų priežasčių riboti laisvę teikti informacinės visuomenės paslaugas iš kitos valstybės narės.

<...>

4. Valstybės narės gali imtis priemonių taikyti šio straipsnio 2 dalies išlygas konkrečiai informacinės visuomenės paslaugai, jei įvykdomos tokios sąlygos:

- a) priemonės yra:
 - i) būtinos dėl vienos iš toliau išvardytų priežasčių:
 - viešosios politikos, ypač baudžiamųjų nusikaltimų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir persekiojimo už juos baudžiamąja tvarka, įskaitant nepilnamečių apsaugą ir kovą su bet koku neapykantos skatinimu dėl rasės, lyties, religinių įsitikinimų ir tautybės bei atskirų asmenų žmogiškojo orumo žeminimą,
 - visuomenės sveikatos apsaugos,
 - visuomenės saugumo, įskaitant valstybės saugumą ir gynybą,
 - vartotojų, įskaitant investuotojus, apsaugos;
 - ii) taikomos konkrečiai informacinės visuomenės paslaugai, kuri prieštarauja tikslams, nurodytiems i papunktyje, arba kuri kelia itin didelį pavojų, kad šių tikslų nebus paisoma;
 - iii) proporcingos tiems tikslams;
- b) prieš imdamasi šių priemonių ir nepažeisdama teisminių priemonių, įskaitant parengtinį nagrinėjimą ir baudžiamojo tyrimo metu atliktus veiksmus, valstybė narė:
 - paprašė šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės imtis priemonių, ir pastaroji tokių priemonių nesiėmė arba jos buvo nepakankamos,

- pranešė Komisijai ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytai valstybei narei apie savo ketinimą imtis tokių priemonių.“

7 Šios direktyvos 4 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad norint pradėti ir vykdyti informacinės visuomenės paslaugų teikėjo veiklą, nebūtų reikalaujama gauti išankstinius leidimus ar taikomi kitokie tokį patį poveikį turintys reikalavimai.

2. Šio straipsnio 1 dalis neprieštarauja leidimų schemoms, kurios nėra konkrečiai ir išimtinai skirtos informacinės visuomenės paslaugoms arba kurias reglamentuoja 1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/13/EB dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendros sistemos [OL L 117, 1997, p. 15].“

Direktyva 2006/123

8 Direktyvos 2006/123 21 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Ši direktyva neturėtų būti taikoma transporto paslaugoms, įskaitant miesto transportą, taksi ir greitosios pagalbos transportą bei uostų paslaugas.“

9 Šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies d punkte numatyta, kad direktyva netaikoma paslaugoms transporto srityje (įskaitant uosto paslaugas), patenkančioms į EB sutarties trečiosios dalies V antraštinės dalies (dabar – SESV trečiosios dalies VI antraštinė dalis) taikymo sritį.

10 Minėtos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jeigu šios direktyvos nuostatos prieštarauja kito Bendrijos akto, reglamentuojančio tam tikrus teisės teikti paslaugą ar vykdyti paslaugos teikimo veiklą konkrečiuose sektoriuose ar profesijose aspektus, nuostatai, pirmenybė teikiama to kito Bendrijos akto nuostatai, kuri ir taikoma minėtiems sektoriams ar profesijoms. Minėti aktai yra:

- a) [1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos] [d]irektyva 96/71/EB [dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 431)];
- b) [1971 m. birželio 14 d. Tarybos] [r]eglamentas (EEB) Nr. 1408/71 [dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35) iš dalies pakeista ir atnaujinta redakcija)];
- c) 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo [OL L 298, 1989, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 224];
- d) [2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos] [d]irektyva 2005/36/EB [dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005, p. 22)].“

11 Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 1 punkte „paslauga“ apibrėžta kaip bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ekonominė veikla, nurodyta SESV 57 straipsnyje.

- 12 Šios direktyvos III skyriuje „Teikėjų įsisteigimo laisvė“ yra 9–15 straipsniai. Minėtos direktyvos 9 straipsnyje nurodyta:

„1. Valstybės narės taiko leidimų išdavimo tvarką teisei teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklai tik tuo atveju, jei yra įvykdytos šios sąlygos:

- a) leidimų išdavimo tvarka nediskriminuoja paslaugų teikėjo;
- b) būtinybė turėti leidimų išdavimo tvarką objektyviai pateisinta svarbiais visuomenės interesais;
- c) tikslo negalima pasiekti taikant mažiau ribojančią priemonę, visų pirma todėl, kad *a posteriori* tikrinimas būtų atliekamas per vėlai, kad būtų tikrai veiksmingas.

2. 39 straipsnio 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje valstybės narės nurodo savo leidimų išdavimo tvarką ir pateikia priežastis, įrodančias, kad jos atitinka šio straipsnio 1 dalį.

3. Šis skirsnis netaikomas tiems leidimų išdavimo tvarkos aspektams, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuoja kiti Bendrijos dokumentai.“

- 13 Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta:

„1. Leidimų išdavimo tvarka grindžiama kriterijais, kurie neleidžia kompetentingoms institucijoms naudotis vertinimo įgaliojimais savavališkai.

2. 1 dalyje nurodyti kriterijai turi būti:

- a) nediskriminaciniai;
- b) pateisinami svarbiais visuomenės interesais;
- c) proporcingi tokiam visuomenės interesų tikslui;
- d) aiškūs ir nedviprasmiški;
- e) objektyvūs;
- f) iš anksto viešai skelbiami;
- g) skaidrūs ir prieinami susipažinti.“

- 14 Šios direktyvos IV skyriuje, susijusiame su laisvu paslaugų judėjimu, yra 16 straipsnis, jame nustatyta:

„1. Valstybės narės gerbia teikėjų teisę teikti paslaugas ne toje valstybėje narėje, kurioje jie yra įsisteigę.

Valstybė narė, kurioje teikiama paslauga, savo teritorijoje užtikrina nevaržomą teisę teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą.

Valstybės narės savo teritorijoje neapriboja teisės teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymo jokiais reikalavimais, kuriais būtų pažeidžiami šie principai:

- a) nediskriminavimas: reikalavimas neturi būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojantis pagal pilietybę arba pagal valstybę narę, kurioje juridinis asmuo įsisteigęs;

- b) būtinybė: reikalavimas turi būti pagrįstas viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos sumetimais;
 - c) proporcingumas: reikalavimas turi būti tinkamas siekiamam tikslui įgyvendinti ir juo neturi būti reikalaujama daugiau, nei reikia tokiam tikslui.
2. Valstybės narės negali apriboti kitoje valstybėje narėje įsisteigusio teikėjo laisvės teikti paslaugas, nustatydamos tokius reikalavimus:
- a) reikalavimą teikėjui būti įsisteigusiam tos valstybės narės teritorijoje;
 - b) teikėjo įsipareigojimą gauti valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą, taip pat įsiregistruoti tos valstybės narės registre arba joje esančiose profesinėse įstaigose ar asociacijose, išskyrus šioje direktyvoje arba kituose Bendrijos teisės aktuose numatytus atvejus;
 - c) draudimą teikėjui tos valstybės narės teritorijoje sukurti tam tikros formos ar rūšies infrastruktūrą, įskaitant biurus arba kontorą, kuri teikėjui reikalinga atitinkamoms paslaugoms teikti;
 - d) specifinius teikėjo ir gavėjo sutartinius susitarimus, kurie apriboja savarankiškai dirbančių asmenų paslaugų teikimą arba neleidžia jiems jų teikti;
 - e) teikėjo pareigą turėti specialų tapatybės dokumentą, reikalingą paslaugų teikimo veiklai vykdyti, išduotą kompetentingų institucijų;
 - f) įrangos ir medžiagų, kurios yra sudėtinė teikiamų paslaugų dalis, naudojimo reikalavimus, išskyrus sveikatai ir saugai darbe būtinus reikalavimus;
 - g) laisvės teikti paslaugas apribojimus, nurodytus 19 straipsnyje.“

Direktyva 2015/1535

- 15 Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b, e ir f punktuose nurodyta:

„1. Šioje direktyvoje taikomos šios terminų apibrėžtys:

<...>

- b) „paslauga“ – bet kuri informacinės visuomenės paslauga, t. y. paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmenišku paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga.

Šioje apibrėžtyje:

- i) „teikimas per atstumą“ reiškia, kad paslauga teikiama šalims nesant kartu vienoje vietoje;
- ii) „elektroninėmis priemonėmis“ reiškia, kad iš pradžių paslauga elektronine įranga pasiunčiama ir priimama duomenims apdoroti (įskaitant skaitmeninį tankinimą) ir saugoti, o galutinai perduodama ir priimama laidais, radijo, optinėmis, kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis;
- iii) „asmenišku paslaugų gavėjo prašymu“ reiškia, kad paslauga teikiama perduodant duomenis asmenišku prašymu.

<...>

e) „paslaugų taisyklė“ – tai bendro pobūdžio reikalavimas, susijęs su paslaugų verslo steigimu ir vertimusi juo, kaip nurodyta b punkte, ypač nuostatos, susijusios su paslaugos teikėju, paslaugomis ir paslaugų gavėju, išskyrus bet kokias taisykles, kurios nėra konkrečiai skirtos tame punkte nurodytoms paslaugoms.

Šioje apibrėžtyje:

- i) taisyklė yra laikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jeigu, atsižvelgiant į jos priešasčių išdėstymą ir dėstomąją dalį, visa taisyklė arba jos atskiromis nuostatomis siekiama aiškiai ir tikslingai reglamentuoti tokias paslaugas;
 - ii) taisyklė nelaikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jei ji turi tokioms paslaugoms tik numanomą ar atsitiktinį poveikį;
- f) „techninis reglamentas“ – techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ar *de facto* parduodant, teikiant paslaugą, steigiant paslaugų verslą arba naudojant valstybėje narėje ar didžiojoje jos dalyje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, išskyrus nurodytus 7 straipsnyje, draudžiantys gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti arba draudžiantys teikti paslaugą arba ją naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą.

<...>“

16 Šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Laikydamosi 7 straipsnio, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus tuos atvejus, kai jis tik perima visą tarptautinio ar Europos standarto tekstą, kuomet užtenka pateikti informaciją apie atitinkamą standartą; jos taip pat pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl būtina priimti tokį techninį reglamentą, jei tos priežastys nėra aiškios iš projekto.“

17 Minėtos direktyvos 10 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta:

„Nuorodos į panaikintą [D]irektyvą [98/34] laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.“

Rumunijos teisė

Įstatymas Nr. 38/2003

18 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 2003 m. sausio 20 d. *Legea Nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere* (Įstatymas Nr. 38/2003 dėl vežimo taksi ir nuomojamomis transporto priemonėmis) (*Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 45, 2003 m. sausio 28 d.) 1 bis straipsnyje nustatyta:

„<...>

- j) dispečerinis taksi valdymas (toliau – dispečerinis valdymas): su vežimu taksi susijusi veikla, kurią sudaro klientų užsakymų gavimas telefonu ar kitomis priemonėmis ir jų perdavimas taksi vairuotojui per radijo siųstuvą-imtuvą.“

19 Šio įstatymo 15 straipsnyje numatyta:

„1. Dispečerinio taksi valdymo veikla gali būti vykdoma tik leidime nurodytoje vietovėje ir ją gali vykdyti bet kuris juridinis asmuo (toliau – rezervavimo centras), turintis kompetentingos institucijos pagal šį įstatymą išduotą leidimą.

2. Dispečerinio taksi valdymo leidimas gali būti gautas pateikus šiuos dokumentus:

- a) įmonių registro išduoto registracijos pažymėjimo kopiją;
- b) vežimo taksi ar nuomojama transporto priemone valdytojo savideklaraciją, kurioje nurodyta, kad rezervavimo centras turi reikiamas technines priemones, radijo siųstuvą-imtuvą, apsaugotą radijo dažnį, įgaliotus darbuotojus ir reikalingas patalpas;
- c) taksi rezervavimo centro darbuotojų radijo telefonijos operatoriaus pažymėjimo, kurį išdavė kompetentinga ryšių srities institucija, kopiją;
- d) kompetentingos institucijos išduotos licencijos naudotis radijo dažniais kopiją.

<...>

5. Licenciją teikti taksi paslaugas turintys vežėjai, laikydamiesi šio įstatymo, naudojami rezervavimo centro paslaugomis pagal dispečerinio valdymo sutartį, sudarytą su šiuo rezervavimo centru nediskriminacinėmis sąlygomis.

6. Dispečerinio valdymo paslaugos yra privalomos visiems licenciją turintiems taksi vežėjams, vykdančiams savo veiklą tam tikroje vietovėje, išskyrus vietoves, kuriose išduota mažiau nei šimtas taksi licencijų; šiose vietovėse ši paslauga yra neprivaloma.

<...>

8. Sutartyse dėl dispečerinio taksi valdymo, sudarytose su licenciją turinčiais vežėjais, turi būti įtvirtintos nuostatos dėl šalių pareigos laikytis teisės aktų, reglamentuojančių teikiamų paslaugų kokybę ir teisėtumą, ir nurodyti sutarti tarifai už atstumą.

9. Rezervavimo centro aptarnaujami taksi gali teikti vežimo paslaugas pagal dispečerinio valdymo sutartį, taikydami vienodą tarifą arba tarifus, diferencijuotus pagal transporto priemonių kategorijas.

10. Rezervavimo centras licenciją turintiems vežėjams, kuriuos jis aptarnauja, suteikia įrengti taksi skirtus radijo siųstuvus-imtuvus pagal nediskriminacinėmis sąlygomis sudarytą nuomos sutartį.“

Sprendimas Nr. 178/2008

- 20 Bukarešto savivaldybės teritorijoje taksi paslaugos reglamentuojamos pagal 2008 m. balandžio 21 d. *Hotărârea Consiliului General al Municipiului București Nr. 178/2008 privind aprobarea Regulamentului cadru, a Caietului de sarcini și a contractului de atribuire în gestiune delegată pentru organizarea și executarea serviciului public de transport local în regim de taxi* (Bukarešto savivaldybės tarybos sprendimas Nr. 178/2008, kuriuo patvirtinamos vietinio vežimo taksi viešosios paslaugos organizavimo ir teikimo deleguotojo valdymo pamatinės nuostatos, taisyklės ir koncesijos sutartis), iš dalies pakeisto 2017 m. gruodžio 19 d. Bukarešto savivaldybės tarybos sprendimu Nr. 626/2017 (toliau – Sprendimas Nr. 178/2008), nuostatas.

21 Sprendimo Nr. 178/2008 1 priedo 3 straipsnyje nustatyta:

„Įstatyme Nr. 38/2003 vartojamos ir apibrėžtos sąvokos turi tą pačią prasmę šiose pamatinėse nuostatose, kuriose vartojamos šios sąvokos:

<...>

i bis) bet kokiomis kitomis priemonėmis vykdomas dispečerinis valdymas: veikla, kurią vykdo rezervavimo centras, gaudamas kompetentingos institucijos leidimą priimti klientų užsakymus naudojant kompiuterinę taikomąją programą, arba užsakymus, atliekamus leidimą turinčio rezervavimo centro interneto svetainėje, ir perduodamas juos taksi vairuotojams per radijo siųstuvą-imtuvą;

i ter) kompiuterinė taikomoji programa: programinė įranga, įdiegta ir veikianti mobiliajame arba stacionariame aparate, priklausanti išimtinai rezervavimo centrui, kuriam išduotas leidimas ir kurio pavadinimą ji turi.

<...>“

22 Šio 1 priedo 21 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Bukarešto savivaldybės teritorijoje dispečerinio valdymo paslaugos yra privalomos visiems licenciją turintiems taksi vežėjams, jas gali teikti tik rezervavimo centrai, turintys kompetentingos šios srities Bukarešto savivaldybės institucijos išduotą leidimą, ir jos turi būti teikiamos tokiomis sąlygomis, kuriomis klientui užtikrinama galimybė užsakyti šias paslaugas telefonu ar kitomis priemonėmis, įskaitant prie interneto prijungtas taikomas programas, kurios privalo turėti rezervavimo centro pavadinimą, nurodytą dispečerinio valdymo leidime, kurį išdavė kompetentinga šios srities Bukarešto savivaldybės institucija.

<...>

3 bis. Dispečerinio valdymo paslaugos yra privalomos visiems licenciją turintiems taksi vežėjams, vykdantiems veiklą Bukarešto savivaldybės teritorijoje, jas gali teikti tik rezervavimo centrai, turintys kompetentingos šios srities Bukarešto savivaldybės institucijos išduotą leidimą, ir jos turi būti teikiamos tokiomis sąlygomis, kuriomis klientui užtikrinama galimybė užsakyti šias paslaugas telefonu ar kitomis priemonėmis (kompiuterinės taikomosios programos, rezervavimo centro interneto svetainėje atlikti užsakymai) ir šie užsakymai perduodami taksi vairuotojams per radijo siųstuvą-imtuvą.“

23 Minėto priedo 41 straipsnio 2 bis dalyje numatyta:

„Vykdydami taksi veiklą taksi vairuotojai, be kita ko, privalo nenaudoti telefonų ar kitų mobiliųjų aparatų vežimo paslaugos teikimo metu.“

24 To paties priedo 59 straipsnio 6 bis punkte nustatyta:

„Už 21 straipsnio 3 bis dalyje nustatytų pareigų, taikomų bet kokiai panašiai veiklai, neatsižvelgiant į tai, kaip ir kokioje erdvėje ji vykdoma, ir kurios rezultatas – ryšio su licencijos neturinčiu vairuotoju arba su licenciją turinčiu taksi vežėju užmezgimas užsakant asmens arba asmenų grupės vežimą Bukarešto savivaldybės teritorijoje, nevykdymą skiriama nuo 4 500 iki 5 000 [Rumunijos lejų (RON) (apie 925–1 025 EUR)] bauda.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 25 *Star Taxi App* yra pagal Rumunijos teisę įsteigta ir buveinę Bukarešte turinti bendrovė, kuri eksploatuoja tą patį pavadinimą turinčią išmaniajam telefonui skirtą programėlę, leidžiančią užmegzti tiesioginį ryšį tarp taksi paslaugų naudotojų ir taksi vairuotojų.
- 26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šios programėlės, kurią galima parsisiųsti nemokamai, veikimą aprašo taip.
- 27 Norėdamas keliauti mieste iš vienos vietos į kitą asmuo atlieka paiešką, naudodamas minėtą programėlę, kuri tuomet pasiūlo galimų taksi vairuotojų sąrašą, kur nurodomi penkių arba šešių tipų automobiliai, siūlantys skirtingus tarifus. Klientas gali pasirinkti vieną iš sąrašo nurodytų vairuotojų, remdamasis kitų klientų anksčiau pateiktais komentarais ir įvertinimais, tačiau turi galimybę atsisakyti užsakymo. Vis dėlto *Star Taxi App* neperduoda užsakymų taksi vairuotojams ir nenustato vežimo kainos – ji kelionės pabaigoje sumokama tiesiogiai vairuotojui.
- 28 *Star Taxi App* teikia šią paslaugą, tiesiogiai sudarydama paslaugų teikimo sutartis su taksi vairuotojais, turinčiais teisę profesionaliai užsiimti vežimo taksi veikla, tačiau jų neatrenka. Šių sutarčių tikslas – už mėnesinį abonentinį mokestį suteikti šiems vairuotojams kompiuterinę taikomąją programą „STAR TAXI – vairuotojas“, išmanųjį telefoną, kuriame įdiegta ši programėlė, ir SIM kortelę su ribotu duomenų kiekiu. Be to, *Star Taxi App* nevykdo nei transporto priemonių ir jų vairuotojų tinkamumo, nei šių vairuotojų elgesio kontrolės.
- 29 2017 m. gruodžio 19 d. Bukarešto savivaldybės taryba, remdamasi Įstatymu Nr. 38/2003, priėmė Sprendimą Nr. 626/2017.
- 30 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad tuo sprendimu, į Sprendimo Nr. 178/2008 1 priedo 3 straipsnį įtraukus i bis ir i ter punktus, „dispečerinio valdymo“ veiklos, kuriai taikomas Įstatyme Nr. 38/2003 numatytas išankstinis leidimas, apibrėžtis buvo išplėsta taip, kad apimtų tos pačios rūšies veiklą, vykdomą naudojant kompiuterinę programą. Iš dalies pakeitus šio priedo 21 straipsnį, pagal minėtą sprendimą dispečerinio valdymo paslaugos tapo privalomos ir visiems licenciją turintiems taksi vežėjams. Taigi šias paslaugas gali teikti tik taksi rezervavimo centrai, turintys kompetentingos institucijos išduotą leidimą, ir jos turi būti teikiamos tokiomis sąlygomis, kuriomis klientui užtikrinama galimybė užsakyti šias paslaugas telefonu ar kitomis priemonėmis, įskaitant prie interneto prijungtas taikomąsias programas, kurios privalo turėti rezervavimo centro pavadinimą, nurodytą dispečerinio valdymo leidime, išduotame kompetentingos institucijos. Galiausiai tuo pačiu sprendimu Sprendimo Nr. 178/2008 59 straipsnio 6 bis punktas papildytas taip, kad už šių taisyklių nesilaikymą nuo šiol gali būti skirta bauda nuo 4 500 iki 5 000 RON (apie 925–1 025 eurų).
- 31 Už šio teisės akto pažeidimą bendrovei *Star Taxi App* buvo skirta 4 500 RON (apie 925 EUR) bauda.
- 32 Vis dėlto manydama, kad jos veikla yra informacinės visuomenės paslauga, kuriai pagal Direktyvos 2000/31 4 straipsnį negali būti taikoma išankstinio leidimo tvarka arba bet koks kitas lygiavėrcio pobūdžio reikalavimas, *Star Taxi App* pateikė išankstinį administracinį skundą, juo paprašė atšaukti Sprendimą Nr. 626/2017. Tas skundas buvo atmestas, motyvuojant tuo, kad ginčijamas teisės aktas buvo būtinas dėl didelio užsakymų, pateikiamų licencijos neturintiems teisės subjektams, skaičiaus ir kad šiuo teisės aktu nepažeidžiama laisvė teikti paslaugas elektroninėmis priemonėmis, nes juo reglamentuojama tarpininkavimo paslauga, susijusi su keleivių vežimo taksi veikla.
- 33 Tuomet *Star Taxi App* pateikė skundą dėl Sprendimo Nr. 626/2017 panaikinimo *Tribunalul București* (Bukarešto apygardos teismas, Rumunija).

- 34 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, kad jo nagrinėjama paslauga skiriasi nuo byloje, kurioje priimtas 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas *Asociación Profesional Elite Taxi* (C-434/15, EU:C:2017:981), nagrinėtos paslaugos; jis pažymi, kad tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, jog tarpininkavimo paslauga, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį padėti užmegzti ryšį nuosavą transporto priemonę naudojančiams neprofesionaliems vairuotojams ir asmenims, pageidaujantiems keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, turi būti laikoma „paslauga transporto srityje“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 2 dalies d punktą, nepatenkančia į laisvės teikti paslaugas taikymo sritį apskritai ir konkrečiai – į Direktyvos 2006/123 ir Direktyvos 2000/31 taikymo sritį. Skirtingai nuo minėtoje byloje aptarto paslaugos teikėjo, *Star Taxi App* neatrenka neprofesionalių vairuotojų, naudojančių savo pačių automobilius, tačiau sudaro paslaugų teikimo sutartis su vežimo taksi licenciją turinčiais profesionaliais vairuotojais, nenustato vežimo kainos ir negauna jos iš kliento, kuris moka ją tiesiai taksi vairuotojui, taip pat nevykdo nei transporto priemonių ir jų vairuotojų tinkamumo, nei šių vairuotojų elgesio kontrolės.
- 35 Vis dėlto tam teismui kyla abejonių dėl to, ar bendrovės *Star Taxi App* teikiama paslauga turi būti laikoma „informacinės visuomenės paslauga“, ir, jeigu taip, ar teisės aktai, pagal kuriuos tokios paslaugos teikimui taikoma išankstinio leidimo tvarka, atitinka Direktyvą 2000/31 ir pagal Direktyvos 2015/1535 5 straipsnį prieš jų priėmimą apie juos turi būti pranešta Komisijai.
- 36 Šioms aplinkybėms *Tribunalul București* (Bukarešto apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [Direktyvos 98/34 1 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktas ir Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktas], pagal kuriuos informacinės visuomenės paslauga yra „už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmeniškai paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga“, turi būti aiškinami taip, kad tokia veikla, kokią vykdo *Star Taxi App* (t. y. ryšio užmezgimo tarp taksi klientų ir taksi vairuotojų naudojant elektroninę programėlę paslauga), turi būti laikoma konkrečia informacinės visuomenės ir dalijimosi ekonomikos paslauga (nes *Star Taxi App* neatitinka vežėjams taikomų kriterijų, kuriuos Teisingumo Teismas nurodė 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi* (C-434/15, EU:C:2017:981), susijusio su *Uber*, 39 punkte)?
 2. Jeigu *Star Taxi App* [teikiama paslauga] būtų laikoma informacinės visuomenės paslauga, ar pagal Direktyvos 2000/31 4 straipsnį, Direktyvos 2006/123 9, 10 ir 16 straipsnius bei SESV 56 straipsnį šios bendrovės veiklai taikomas laisvo paslaugų teikimo principas, ir, jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pagal šias nuostatas yra draudžiamos tokios teisės aktų nuostatos, kaip [Sprendimo Nr. 178/2008 1 priedo 3 straipsnis, 21 straipsnio 1 ir 3 bis dalys, 41 straipsnio 2 bis dalis ir 59 straipsnio 6 bis punktas]?
 3. Jeigu Direktyva 2000/31 būtų taikytina bendrovės *Star Taxi App* teikiamai paslaugai, ar valstybės narės nustatomi laisvo elektroninės paslaugos teikimo apribojimai reikalaujant gauti leidimą arba licenciją yra [priemonės, pagal šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalį galinčios nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalies]?
 4. Ar pagal Direktyvos 2015/1535 5 straipsnį draudžiama iš anksto nepranešus Komisijai priimti tokias teisės aktų nuostatas, kaip [Sprendimo Nr. 178/2008 1 priedo 3 straipsnis, 21 straipsnio 1 ir 3 bis dalys, 41 straipsnio 2 bis dalis ir 59 straipsnio 6 bis punktas]?”

Procesas Teisingumo Teisme

- 37 Dėl su koronaviruso pandemija susijusios grėsmės sveikatai nusprendęs priimti sprendimą nerengdamas posėdžio Teisingumo Teismas pateikė Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims kelis klausimus atsakyti raštu; į juos atsakė *Star Taxi App* ir Komisija.

Dėl klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 38 Pirmiausia reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmajame klausime nurodo Direktyvos 98/34 1 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktą. Vis dėlto ši direktyva iki Sprendimo Nr. 626/2017 priėmimo buvo panaikinta ir pakeista Direktyva 2015/1535, kurios 10 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad nuorodos į Direktyvą 98/34 laikomos nuorodomis į Direktyvą 2015/1535. Todėl nagrinėjant šį klausimą reikia remtis pastarosios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b punktu.
- 39 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo klausime tik nurodo, kad pagrindinėje byloje aptariama veikla yra ryšio užmezgimo tarp taksi klientų ir taksi vairuotojų naudojant elektroninę programėlę paslauga, kuri vis dėlto neatitinka 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi* (C-434/15, EU:C:2017:981) 39 punkte Teisingumo Teismo nurodytų kriterijų.
- 40 Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 26–28 ir 34 punktuose, savo prašyme priimti prejudicinį sprendimą jis pateikia išsamesnių paaiškinimų dėl atitinkamos veiklos organizavimo tvarkos. Iš tiesų pagrindinėje byloje nagrinėjama tarpininkavimo paslauga, pasireiškianti tuo, kad naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle užmezgamas ryšys tarp taksi norinčių važiuoti asmenų ir licenciją turinčių taksi vairuotojų. Taip pat nurodoma, kad pastarieji už šios programėlės naudojimą turi mokėti mėnesinį abonentinį mokestį, tačiau paslaugų teikėjas jiems tiesiogiai neperduoda užsakymų ir nenustato vežimo kainos, ji nėra mokama jam tarpininkaujant. Taigi atsakant į pirmąjį klausimą reikia į tai išsamiai atsižvelgti.
- 41 Be to, reikia suprasti, kad pirmasis klausimas iš esmės susijęs su tuo, ar Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktas, kuriame daroma nuoroda į Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, turi būti aiškinamas taip, kad „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, yra tarpininkavimo paslauga, kurios esmė yra tai, kad naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmezgamas ryšys tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų, ir dėl kurios jos teikėjas su šiais vairuotojais yra sudaręs šių paslaugų teikimo už mėnesinį abonentinį mokestį sutartis, tačiau jiems neperduoda užsakymų, nenustato vežimo kainos ir nepriima mokėjimų iš šių asmenų (jie moka tiesiogiai taksi vairuotojui), juo labiau nevykdo transporto priemonių ir jų vairuotojų tinkamumo, taip pat šių vairuotojų elgesio kontrolės.
- 42 Pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą „informacinės visuomenės paslauga“ suprantama kaip „paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmeniškai paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga“.
- 43 Viena vertus, pažymėtina, kad (to neginčijo nė viena iš šalių ar kiti šiame procese dalyvavę suinteresuotieji asmenys) pagrindinėje byloje aptariamą tarpininkavimo veiklą apima sąvoka „paslauga“, kaip ji suprantama pagal SESV 56 ir 57 straipsnius.

- 44 Kita vertus, pirmiausia paaiškėjo, kad tokia tarpininkavimo paslauga atitinka pirmąją sąlygą, nustatytą Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punkte, t. y. kad ji teikiama už atlygį (pagal analogiją žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Airbnb Ireland*, C-390/18, EU:C:2019:1112, 46 punktą).
- 45 Nesvarbu, ar tokia paslauga asmeniui, pageidaujančiam keliauti ar keliaujančiam mieste iš vienos vietos į kitą, teikiama neatlygintinai, nes dėl tokios paslaugos tarp jos teikėjo ir kiekvieno licenciją turinčio taksi vairuotojo sudaroma paslaugų teikimo sutartis, pagal kurią pastarasis moka mėnesinį abonentinį mokestį. Pagal suformuotą jurisprudenciją atlygį už paslaugą, kurią paslaugų teikėjas suteikė vykdydamas ekonominę veiklą, nebūtinai turi mokėti visi šią paslaugą gavę asmenys (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Mc Fadden*, C-484/14, EU:C:2016:689, 41 punktą ir 2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Vanderborght*, C-339/15, EU:C:2017:335, 36 punktą).
- 46 Be to, kadangi asmens, pageidaujančio keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčio taksi vairuotojo ryšys užmezgamas naudojantis elektronine platforma, tarpininkavimo paslaugos teikėjui ir šiam asmeniui arba vairuotojui nesant kartu vienoje vietoje, minėta paslauga turi būti laikoma teikiama per atstumą ir elektroninėmis priemonėmis (pagal analogiją žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Airbnb Ireland*, C-390/18, EU:C:2019:1112, 47 punktą), kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas antrąją ir trečiąją sąlygas.
- 47 Galiausiai tokia paslauga, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, teikiama asmeniškai jos gavėjų prašymu, kaip tai suprantama pagal minėtoje nuostatoje numatytą ketvirtąją sąlygą, nes ji tuo pačiu metu apima asmens, pageidaujančio keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, prašymą, pateiktą naudojantis kompiuterine taikomąja programa „Star Taxi“, ir licenciją turinčio taksi vairuotojo, pareiškiančio apie galėjimą suteikti paslaugą, prisijungimą prie šios programos.
- 48 Taigi tokia paslauga atitinka keturias kumuliacines sąlygas, nurodytas Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punkte, todėl iš esmės yra „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvą 2000/31.
- 49 Vis dėlto, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, nors visas šias sąlygas atitinkanti tarpininkavimo paslauga iš esmės yra atskira paslauga nei vėlesnė paslauga, su kuria ji susijusi (šiuo atveju – vežimo paslauga), ir todėl turi būti laikoma „informacinės visuomenės paslauga“, kitaip turi būti tuomet, jeigu paaiškėja, kad ši tarpininkavimo paslauga yra bendros paslaugos, kurios pagrindinis elementas yra paslauga, kuriai taikomas kitas teisinis kvalifikavimas, sudedamoji dalis (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Airbnb Ireland*, C-390/18, EU:C:2019:1112, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 50 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tais atvejais, kai tarpininkavimo paslaugų teikėjas sukuria miesto transporto paslaugų pasiūlymą, kurį padaro prieinamą, be kita ko, kompiuterinėmis priemonėmis, ir organizuoja bendrą jo veikimą asmenims, pageidaujantiems pasinaudoti šiuo pasiūlymu, teikiama tarpininkavimo paslauga turi būti laikoma bendros paslaugos, kurios pagrindinis elementas yra vežimo paslauga, sudedamąja dalimi ir atitinkančia ne „informacinės visuomenės paslaugos“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktą, kuriame daroma nuoroda į Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, bet „paslauga transporto srityje“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 2 dalies d punktą, kuriai netaikoma nei Direktyva 2000/31, nei Direktyva 2006/123, nei SESV 56 straipsnis (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 38–44 punktai).
- 51 Taigi, priešingai, nei teigia Bukarešto savivaldybė, tarpininkavimo paslauga, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, atsižvelgiant į jos požymius negali būti laikoma „paslauga transporto srityje“.
- 52 Pirma, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad – priešingai nei tarpininkavimo paslauga, nagrinėta byloje, kurioje priimtas 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas *Asociación Profesional Elite Taxi* (C-434/15, EU:C:2017:981), ir kuria buvo sukurtos ir tapo prieinamos kelionių mieste iš vienos vietos į

kitą paslaugos, teikiamos anksčiau rinkoje nebuvousių neprofesionalių vairuotojų, – pagrindinėje byloje nagrinėjama paslauga, kaip savo išvados 49 punkte pažymėjo generalinis advokatas, leidžia asmenims, pageidaujantiems keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, užmegzti ryšį tik su licenciją turinčiais taksi vairuotojais, kurių veikla egzistavo iki tol ir kuriems minėta tarpininkavimo paslauga yra tik vienas iš kitų klientų suradimo būdų, kuriuo jie, be to, visiškai neprivalo naudotis.

- 53 Antra, tokia tarpininkavimo paslauga negali būti laikoma parengiančia bendrą vėlesnės vežimo mieste paslaugos veikimą, nes paslaugų teikėjas nei atrenka taksi vairuotojų, nei nustato ar surenka vežimo kainą, taip pat nevykdo transporto priemonių ir jų vairuotojų tinkamumo bei šių vairuotojų elgesio kontrolės.
- 54 Tuo remiantis darytina išvada, kad tarpininkavimo paslauga, kurią teikia *Star Taxi App*, negali būti laikoma bendros paslaugos, kurios pagrindinis elementas yra vežimo paslauga, sudedamąja dalimi, todėl laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktą.
- 55 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktas, kuriame daroma nuoroda į Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, turi būti aiškinamas taip, kad „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, yra tarpininkavimo paslauga, kurios esmė yra tai, kad naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmezgamas ryšys tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų, ir dėl kurios jos teikėjas su šiais vairuotojais yra sudaręs šių paslaugų teikimo už mėnesinį abonentinį mokestį sutartis, tačiau jiems neperduoda užsakymų, nenustato vežimo kainos ir nepriima mokėjimų iš šių asmenų (jie moka tiesiogiai taksi vairuotojui), juo labiau nevykdo transporto priemonių ir jų vairuotojų tinkamumo, taip pat šių vairuotojų elgesio kontrolės.

Dėl ketvirtąjo klausimo

- 56 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar pagal Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalį draudžiama iš anksto nepranešus Komisijai priimti tokias teisės aktų nuostatas, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje (konkrečiai – Sprendimo Nr. 178/2008 1 priedo 3 straipsnis, 21 straipsnio 1 ir 3 bis dalys, 41 straipsnio 2 bis dalis ir 59 straipsnio 6 bis punktas).
- 57 Pažymėtina, kad Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog iš principo valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno „techninio reglamento“, kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies f punktą, projektą, o pagal suformuotą jurisprudenciją tai, kad valstybė narė nesilaikė pareigos iš anksto pranešti apie tokį projektą, lemia negalėjimą remtis atitinkamu „techniniu reglamentu“ prieš privačius asmenis (šiuo klausimu žr. 1996 m. balandžio 30 d. Sprendimo *CIA Security International*, C-194/94, EU:C:1996:172, 49 ir 50 punktus), nesvarbu, ar tai būtų baudžiamojoje byloje (žr., be kita ko, 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 84 punktą), ar privačių asmenų ginče (žr., be kita ko, 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction*, C-613/14, EU:C:2016:821, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 58 Taigi ši išankstinio pranešimo pareiga taikoma tik tuomet, kai atitinkamo projekto dalykas yra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 1 straipsnio 1 dalies f punktą.
- 59 Reikia manyti, kad ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad „techninis reglamentas“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, yra vietos valdžios institucijos nustatytas teisinis reglamentavimas, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų,

pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ir kuri laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, teikimas susiejamas su kitiems taksi rezervavimo paslaugų teikėjams jau taikoma pareiga gauti išankstinį leidimą, ir, jeigu atsakymas būtų teigiamas, ar Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad nepranešimas iš anksto Komisijai apie šio teisinio reglamentavimo projektą lemia negalėjimą remtis priimtu teisiniu reglamentavimu.

- 60 Dėl tokio reglamentavimo pažymėtina: iš Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto matyti, kad „techninis reglamentas“ yra „techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ir *de facto* parduodant, teikiant paslaugą, steigiant paslaugų verslą arba naudojant valstybėje narėje ar didžiojoje jos dalyje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, išskyrus nurodytus 7 straipsnyje, draudžiantys gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti, arba draudžiantys teikti paslaugą arba ją naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą“.
- 61 Iš to matyti, jog tam, kad nacionalinis teisinis reglamentavimas, darantis poveikį informacinės visuomenės paslaugai, galėtų būti laikomas „techniniu reglamentu“, jis turi būti ne tik „paslaugų taisyklė“, kaip ji apibrėžta Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies e punkte, bet ir *de jure* ar *de facto* privalomas, be kita ko, teikiant atitinkamą paslaugą ar ją naudojantis valstybėje narėje ar didelėje jos dalyje.
- 62 Pagal šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies e punkto pirmą sakinį „paslaugų taisyklė“ – tai bendro pobūdžio reikalavimas, susijęs su [informacinės visuomenės] paslaugų verslo steigimu ir vertimusi juo, <...> ypač nuostatos, susijusios su paslaugos teikėju, paslaugomis ir paslaugų gavėju, išskyrus bet kokias taisykles, kurios nėra konkrečiai skirtos [informacinės visuomenės] paslaugoms“.
- 63 Minėto punkto antroje pastraipoje nurodyta, kad šioje apibrėžtyje „taisyklė yra laikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jeigu, atsižvelgiant į jos priežasčių išdėstymą ir dėstomąją dalį, visa taisyklė arba jos atskiromis nuostatomis siekiama aiškiai ir tikslingai reglamentuoti tokias paslaugas“. Joje taip pat pridurta, kad „taisyklė nelaikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jei ji turi tokioms paslaugoms tik numanomą ar atsitiktinį poveikį“.
- 64 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose Rumunijos teisės aktuose – nesvarbu, ar tai būtų Įstatymas Nr. 38/2003, ar Sprendimas Nr. 178/2008 – informacinės visuomenės paslaugos visiškai nepaminėtos. Taip pat Sprendimo Nr. 178/2008 1 priedo 3 straipsnis, 21 straipsnio 1 ir 3 bis dalys, 41 straipsnio 2 bis dalis vienodai taikomi visų rūšių dispečerinio valdymo paslaugoms, neatsižvelgiant į tai, ar jos teikiamos telefonu, ar kitomis priemonėmis (pavyzdžiui, kompiuterine taikomąja programa).
- 65 Be to, kaip savo išvados 108 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Įstatymu Nr. 38/2003 dispečerinio valdymo paslaugų teikėjams, kurie savo veiklą vykdo naudodamiesi išmaniajam telefonui skirta programėle, kaip ir visiems kitiems ūkio subjektams, teikiantiems dispečerinio valdymo paslaugą, nustatytas reikalavimas turėti įrangą (nagrinėjamu atveju – radijo siųstuvus-imtuvus), kuri, atsižvelgiant į technines šios paslaugos teikimo sąlygas, neturi jokios naudos.
- 66 Taigi, kadangi teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, konkrečiai nenurodo informacinės visuomenės paslaugų, jie šioms paslaugoms turi tik numanomą ar atsitiktinį poveikį. Todėl tokia taisyklė negali būti laikoma „paslaugų taisykle“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies e punktą, taigi ir „techniniu reglamentu“, kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies f punktą.

- 67 Iš to matyti, kad Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalyje numatyta pareiga iš anksto pranešti Komisijai apie „techninių reglamentų“ projektus tokiems teisės aktams netaikoma, todėl pagal šią nuostatą tokio pobūdžio projekto nepateikimas negali turėti pasekmių galimybei remtis planuojamais teisės aktais tokiaame ginče, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje.
- 68 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad „techninis reglamentas“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, nėra vietos valdžios institucijos nustatytas teisinis reglamentavimas, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ir kuri laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, teikimas susiejamas su kitiems taksi rezervavimo paslaugų teikėjams jau taikoma pareiga gauti išankstinį leidimą.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

- 69 Antruoju ir trečiuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 2 ir 4 dalys ir 4 straipsnis, Direktyvos 2006/123 9, 10 ir 16 straipsniai, taip pat SESV 56 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisinis reglamentavimas, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ir kuri laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, į kurią daroma nuoroda Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punkte, teikimas susiejamas su kitiems taksi rezervavimo paslaugų teikėjams jau taikoma pareiga gauti išankstinį leidimą ir, be kita ko, su maršrutų perdavimu vairuotojams per radijo siųstuvą-imtuvą.
- 70 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ginčas pagrindinėje byloje kilo tarp pagal Rumunijos teisę Rumunijos teritorijoje įsteigtos bendrovės *Star Taxi App* ir dviejų Rumunijos valdžios institucijų, t. y. Bukarešto savivaldybės ir Bukarešto savivaldybės tarybos, todėl šiam ginčui būdingi elementai susiję tik su Rumunijos valstybe.
- 71 Remiantis suformuota jurisprudencija, SESV nuostatos dėl laisvės teikti paslaugas netaikomos situacijai, jeigu visi jos elementai susiję tik su viena valstybe nare (2016 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 72 Iš Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 2 dalies teksto taip pat matyti, kad ši nuostata taikoma tik informacinės visuomenės paslaugoms iš kitos valstybės narės, nes šio straipsnio 4 dalyje tam tikromis joje numatytomis sąlygomis numatyta galimybė valstybėms narėms imtis priemonių, nukrypstančių nuo šios nuostatos.
- 73 Tas pats pasakytina ir apie Direktyvos 2006/123 16 straipsnį, esantį su laisvu paslaugų judėjimu susijusiam šios direktyvos IV skyriuje, kurio nuostatos taikomos tik paslaugoms, teikiamoms kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra įsisteigęs paslaugų teikėjas – priešingai nei minėtos direktyvos III skyriaus, susijusio su teikėjų įsisteigimo laisve, nuostatos, t. y. jos 9–15 straipsniai, kurie taip pat taikomi situacijai, kurios visi svarbūs elementai susiję tik su viena valstybe nare (2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Cali Apartments*, C-724/18 ir C-727/18, EU:C:2020:743, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 74 Taigi SESV 56 straipsnis, Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 2 ir 4 dalys, taip pat Direktyvos 2006/123 16 straipsnis netaikomi tokiam ginčui, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje.

- 75 Dėl kitų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nurodytų nuostatų, būtent Direktyvos 2000/31 4 straipsnio, iš kurio turinio ir konteksto nematyti, kad jis būtų taikomas tik kitoje valstybėje narėje įsteigtiems informacinės visuomenės paslaugų teikėjams (pagal analogiją žr. 2018 m. sausio 30 d. Sprendimo *X ir Visser*, C-360/15 ir C-31/16, EU:C:2018:44, 99 ir 100 punktus), ir dėl Direktyvos 2006/123 9 ir 10 straipsnių, dėl kurių šio sprendimo 73 punkte buvo priminta, kad jie taikomi ir išimtinai vidaus situacijoms, pažymėtina, kad juose skirtingomis sąlygomis nustatomas leidimų išdavimo tvarkos draudimo principas. Šiomis aplinkybėmis reikia nustatyti, kuri iš šių nuostatų gali būti taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamam teisiniam reglamentavimui.
- 76 Kaip matyti iš šio sprendimo 43 ir 48 punktų, pagrindinėje byloje nagrinėjama tarpininkavimo paslauga laikytina ne tik „paslauga“, kaip ji suprantama pagal SESV 57 straipsnį, taigi ir Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 1 punktą, bet ir „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktą, kuriame daroma nuoroda į Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 77 Taigi valstybės narės teisinis tokios paslaugos reglamentavimas gali patekti į Direktyvos 2000/31 ir Direktyvos 2006/123 taikymo sritį, nes iš šio sprendimo 49–54 punktų matyti, kad ši paslauga nėra „paslauga transporto srityje“, kuri aiškiai nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį pagal jos 2 straipsnio 2 dalies d punktą, siejamą su jos 21 konstatuojamąja dalimi.
- 78 Vis dėlto pagal Direktyvos 2006/123 3 straipsnio 1 dalį ši direktyva netaikoma, jeigu jos nuostatos prieštarauja kito Sąjungos akto, reglamentuojančio specifinius teisės teikti paslaugą ar vykdyti paslaugos teikimo veiklą konkrečiuose sektoriuose ar profesijose aspektus, nuostatai (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Airbnb Ireland*, C-390/18, EU:C:2019:1112, 41 punktas).
- 79 Taigi svarbu patikrinti, ar teisinis reglamentavimas, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ir kuri laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, į kurią daroma nuoroda Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punkte, teikimas susiejamas su kitiems taksi rezervavimo paslaugų teikėjams jau taikoma pareiga gauti išankstinį leidimą ir, be kita ko, su maršrutų perdavimu vairuotojams per radijo siųstuvą-imtuvą, patenka į Direktyvos 2000/31 4 straipsnio taikymo sritį, ir, jeigu taip, ar pastaroji nuostata prieštarauja Direktyvos 2006/123 9 ir 10 straipsniams.
- 80 Kiek tai susiję su Direktyvos 2000/31 4 straipsnio taikymu, pažymėtina: nors iš kartu nagrinėjamų šio straipsnio 1 ir 2 dalių matyti, kad nors valstybės narės negali nustatyti išankstinio leidimo tvarkos ar bet kokio kito lygiavertį poveikį turinčio reikalavimo norint pradėti ir vykdyti informacinės visuomenės paslaugų teikėjo veiklą, šioje nuostatoje numatytas draudimas susijęs tik su valstybių narių teisiniu reglamentavimu, kuris konkrečiai ir išimtinai skirtas „informacinės visuomenės paslaugoms“.
- 81 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti: nors iš tiesų Sprendimas Nr. 626/2017 iš esmės (jeigu ne išimtinai) susijęs su tarpininkavimo paslaugomis, kurių tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų, į „dispečerinio valdymo“ sąvokos, kaip ji apibrėžta Sprendimo Nr. 178/2008 1 priedo 3 straipsnyje, taikymo sritį įtraukiant šią paslaugų rūšį, juo tik išplečiama iki tol egzistavusi išankstinio leidimo pareiga, taikytina taksi rezervavimo centrų veiklai, kuri nelaikoma „informacinės visuomenės paslaugomis“, įtraukiant šią informacinės visuomenės paslaugą.

- 82 Taigi, kaip savo išvados 69 punkte nurodė generalinis advokatas, toks teisinis reglamentavimas, dėl kurio prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, kad pagal jį *Star Taxi App* įpareigojama iš kompetentingos valdžios institucijos gauti išankstinį leidimą vykdyti veiklą, neprilygsta naujos išankstinio leidimo tvarkos, kuri konkrečiai ir išimtinai skirta informacinės visuomenės paslaugai, sukūrimui.
- 83 Iš to matyti, kad bet kokios išankstinio leidimo tvarkos ar bet kokio kito lygiavertį poveikį turinčio reikalavimo draudimas, numatytas Direktyvos 2000/31 4 straipsnio 1 dalyje, netaikomas tokiam teisiniui reglamentavimui, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje.
- 84 Vadinas, negali būti prieštaravimo tarp šios nuostatos ir Direktyvos 2006/123 9 ir 10 straipsnių, kurie dėl šios priežasties gali būti taikomi tokiam teisiniui reglamentavimui.
- 85 Taigi reikia nustatyti, ar šie straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamas toks teisinis reglamentavimas.
- 86 Iš Direktyvos 2006/123 III skyriaus 1 skirsnio matyti, jog tam, kad leidimų išdavimo tvarka atitiktų jame numatytus reikalavimus, be kita ko, reikia, kad tokia tvarka, ribojanti laisvę teikti atitinkamą paslaugą, atitiktų šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, t. y. būtų nediskriminacinė, pateisinama privalomuoju bendrojo intereso pagrindu ir proporcinga, taip pat, kad šioje tvarkoje numatyti leidimų išdavimo kriterijai atitiktų minėtos direktyvos 10 straipsnio 2 dalį, t. y. kad jie būtų nediskriminaciniai, pateisinami privalomuoju bendrojo intereso pagrindu, proporcingi šiam bendrojo intereso tikslui, aiškūs ir nedviprasmiški, objektyvūs, iš anksto viešai skelbiami, skaidrūs ir prieinami susipažinti (2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Cali Apartments*, C-724/18 ir C-727/18, EU:C:2020:743, 57 punktas).
- 87 Iš to matyti, kad vertinant valstybės narės teisinio reglamentavimo, kuriuo nustatoma tokia leidimų išdavimo tvarka, atitiktį pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytiems dviem straipsniams, kuriuose nustatyti aiškūs, tikslūs ir besąlygiški įpareigojimai, suteikiantys šiems straipsniams tiesioginį poveikį, pirmiausia reikia atskirai ir paeiliui įvertinti paties šios tvarkos nustatymo principo, o vėliau – jame numatytų leidimų išdavimo kriterijų pagrįstumą (2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Cali Apartments*, C-724/18 ir C-727/18, EU:C:2020:743, 58 punktas).
- 88 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismui pateikta tik nedaug informacijos, kuri jam leistų pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 89 Taigi tas teismas, atsižvelgdamas į visas svarbias aplinkybes, turės įvertinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamame teisiniame reglamentavime nustatyta išankstinio leidimo tvarka iš tiesų atitinka dvi reikalavimų grupes, primintas šio sprendimo 86 ir 87 punktuose (pagal analogiją žr. 2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Cali Apartments*, C-724/18 ir C-727/18, EU:C:2020:743, 78 punktą).
- 90 Vis dėlto, kiek tai susiję su kriterijų, kurie apibrėžia kompetentingų valdžios institucijų naudojimąsi diskrecija, pagrįstumo vertinimu, reikia pažymėti (kaip tai padarė generalinis advokatas savo išvados 99 ir 100 punktuose), kad leidimo teikti paslaugą išdavimo susiejimas su tuo, ar tenkinami su atitinkama paslauga nesuderinami techniniai reikalavimai, dėl kurių paslaugų teikėjams atsiranda nepagrįstos naštos ir sąnaudų, negali būti suderinamas su Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 2 dalimi.
- 91 Taip gali būti, be kita ko, tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų, taip pat per radijo siųstuvą-imtuvą perduoti šiems vairuotojams maršrutus, teikėjams nustatytos pareigos atveju (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas).

- 92 Toks įpareigojimas, kuriuo tiek tarpininkavimo paslaugos teikėjui, tiek taksi vairuotojams nustatoma pareiga turėti tokią perdavimo įrangą ir tarpininkavimo paslaugų teikėjas taip pat įpareigojamas turėti specialių darbuotojų, atsakingų už maršrutų perdavimą vairuotojams, yra ne tik nenaudingas, bet ir visiškai nesusijęs su paslaugos požymiais; ši paslauga yra visiškai susijusi su išmaniųjų telefonų, kurie be tiesioginio žmogaus įsikišimo leidžia nustatyti tiek taksi vairuotojų, tiek potencialių jų klientų buvimo vietą ir automatiškai užmegzti jų tarpusavio ryšį, techniniais pajėgumais.
- 93 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį ir trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip:
- SESV 56 straipsnis, Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 2 ir 4 dalys, taip pat Direktyvos 2006/123 16 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jie netaikomi ginčui, kurio visi reikšmingi elementai susiję tik su viena valstybe nare.
 - Direktyvos 2000/31 4 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis netaikomas valstybės narės teisiniam reglamentavimui, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ir kuri laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktą, kuriame daroma nuoroda į Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, teikimas susiejamas su kitiems taksi rezervavimo paslaugų teikėjams jau taikoma pareiga gauti išankstinį leidimą.
 - Direktyvos 2006/123 9 ir 10 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisinis reglamentavimas, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už atlygį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų, teikimas susiejamas su pareiga gauti išankstinį leidimą prieš pradedant vykdyti veiklą, jeigu šio leidimo gavimo sąlygos neatitinka šiuose straipsniuose numatytų reikalavimų, nes nustatomi, be kita ko, su atitinkama paslauga nesuderinami techniniai reikalavimai, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 94 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) 2 straipsnio a punktas, kuriame daroma nuoroda į 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka, 1 straipsnio 1 dalies b punktą, turi būti aiškinamas taip, kad „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, yra tarpininkavimo paslauga, kurios esmė yra tai, kad naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmezgamas ryšys tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų, ir dėl kurios jos teikėjas su šiais vairuotojais yra sudaręs šių paslaugų teikimo už mėnesinį abonentinį mokestį sutartis, tačiau

jiems neperduoda užsakymų, nenustato vežimo kainos ir nepriima mokėjimų iš šių asmenų (jie moka tiesiogiai taksi vairuotojui), juo labiau nevykdo transporto priemonių ir jų vairuotojų tinkamumo, taip pat šių vairuotojų elgesio kontrolės.

2. Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad „techninis reglamentas“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, nėra vietos valdžios institucijos nustatytas teisinis reglamentavimas, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ir kuri laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, teikimas susiejamas su kitiems taksi rezervavimo paslaugų teikėjams jau taikoma pareiga gauti išankstinį leidimą.
3. SESV 56 straipsnis, Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 2 ir 4 dalys, taip pat 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje 16 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jie netaikomi ginčui, kurio visi reikšmingi elementai susiję tik su viena valstybe nare.

Direktyvos 2000/31 4 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis netaikomas valstybės narės teisiniam reglamentavimui, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už užmokestį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų ir kuri laikytina „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2000/31 2 straipsnio a punktą, kuriame daroma nuoroda į Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punktą, teikimas susiejamas su kitiems taksi rezervavimo paslaugų teikėjams jau taikoma pareiga gauti išankstinį leidimą.

Direktyvos 2006/123 9 ir 10 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisinis reglamentavimas, pagal kurį tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle už atlygį užmegzti ryšį tarp asmenų, pageidaujančių keliauti mieste iš vienos vietos į kitą, ir licenciją turinčių taksi vairuotojų, teikimas susiejamas su pareiga gauti išankstinį leidimą prieš pradėdant vykdyti veiklą, jeigu šio leidimo gavimo sąlygos neatitinka šiuose straipsniuose numatytų reikalavimų, nes nustatomi, be kita ko, su atitinkama paslauga nesuderinami techniniai reikalavimai, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.